

zaaknummer 2010T186(1)

29 april 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],

geboren op [datum],
wonende te [plaats],

hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. J.P.C. van den Boggaard, advocaat te Eindhoven,

tegen:

(w[iljen] [naam],

geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Heilige Harten.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 17 november 2011. Op 11 januari 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], provinciaal overste van de Congregatie van de Heilige Harten.

Op 22 maart 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn broer, [naam], en zijn psychotherapeut, [naam]. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur. Namens de Congregatie is verschenen [overste] voornoemd en [naam]. Betrokkenen hebben hun standpunten toegelicht.

2. De klacht

2.1. In de periode van 1961 tot en met 1964 speelde klager in de vakanties regelmatig met zijn vriendjes in het park bij het klooster waar aangeklaagde overste was. Aangeklaagde kwam dan regelmatig een praatje maken met klager en zijn vriendjes. Later nodigde aangeklaagde klager uit om met hem mee naar zijn kamer te gaan. Terwijl klager bij aangeklaagde op schoot zat, liet aangeklaagde hem sigarenbandjes en postzegels zien. Aangeklaagde ging dan met zijn hand in de broekspijp van de korte broek van klager en masseerde zijn blote geslachtsdeel. Als klager niet meewerkte, kreeg hij geen sigarenbandjes of postzegels van aangeklaagde. Dit misbruik is zeker 25 maal voorgekomen.

2.2. Op een gegeven moment ging de tweelingbroer van klager een keer mee met klager naar de kamer van aangeklaagde. Aangeklaagde deed vervolgens hetzelfde bij de broer van klager. Zijn broer heeft dit toen aan hun vader verteld, waarna hun vader aangeklaagde hier op aan heeft gesproken. Klager heeft aangeklaagde daarna nooit meer gezien.

2.3. Klager kampt als gevolg van het misbruik met psychische problemen, waarvoor hij zich onder behandeling van een psychotherapeut heeft moeten stellen. Klager heeft als gevolg van het misbruik een zeer negatief zelfbeeld. Dit uit zich op seksueel gebied en in de angst om te moeten presteren. Het misbruik werkt voor klager ook door in zijn werk, binnen familieleringen en in relaties. Op werkgebied heeft klager grote moeite met mensen in machtsposities, die niet zorgvuldig met hun macht omgaan en onvoldoende voor klager “zorgen”. In zijn privérelaties heeft klager juist moeite om voor zichzelf op te komen.

2.4. Klager wenst met zijn klacht genoegdoening te bereiken voor het leed dat hem is aangedaan. Hij wenst in aanmerking te worden gebracht voor financiële compensatie.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De Overste heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij heeft archiefonderzoek verricht en navraag gedaan bij medebroeders van aangeklaagde. Bij zijn reactie zijn twee verklaringen van medebroeders gevoegd, waaruit is op te maken dat beide broeders een zeer positief beeld hebben van aangeklaagde en nooit iets hebben vernomen over mogelijk seksueel misbruik door hem. Er zijn geen andere klachten tegen aangeklaagde bekend bij de Overste. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik door aangeklaagde, maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt. De Overste geeft aan dat hij, mocht angenommen moeten worden dat het misbruik door aangeklaagde is gepleegd, bereid is om dat te erkennen en namens de congregatie excuses aan te bieden en spijt te betuigen.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheids situatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

4.3. Er zijn ongeveer vijftig jaar verstreken sedert de feiten, die klager aangeklaagde verwijt, zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wel is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden, dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld. Daarnaast ondersteunt de verklaring van de tweelingbroer van klager, die stelt eenmaal op dezelfde wijze te zijn misbruikt door aangeklaagde, de klacht van klager.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheids situatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 9 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem iemand die hij had moeten kunnen vertrouwen.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. De Overste heeft daartoe een eerste stap gedaan door aan te geven, dat hij bereid is om namens de Congregatie het leed te erkennen en oprecht spijt te betuigen.

4.6. Over het verzoek van klager om financiële compensatie kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een grondverklaring van de klacht door de Overste van de Congregatie zal klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding kunnen wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Heilige Harten de klacht gegrond te verklaren, het leed dat klager is aangedaan te erkennen en oprecht spijt te betuigen.

Dit advies is vastgesteld op 29 april 2012 door mr. B.F. de Poorter, voorzitter, drs. J.L.H.H. Kunnen en drs. Th.M. Bronzwaer, leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van de Heilige Harten en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.